

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Dominica IIII. Post Epiphanias. Evangelivm Matthaei VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

DOMINICALIA.

Dixerat, ex illa seruum paraclyticus hora
Sanatus redijt, morbus puerumq; reliquit,
Debita Centurio fidei sic præmia cepit.

DOMINICA IIII. POST EPIPHANIAS
EVANGELIVM MATTHAEI VIII.

ARGVMENTVM.

Puppe iacens dormit, fluctus dum sauit, Iesus
Euigilans uentis imperat atq; mari.

Littore nauiculam positam conscendit Iesus:
Discipuli Dominū consueto more sequuntur.
Protinus exoriens permagnus in aequore uentus,
Turbauit placidi tranquilla silentia ponti:
Insurgunt fluctus tumidi, nauemq; procellæ
Vndiq; concussam feriunt supraq; feruntur:
Nunc agitur sursum pendens, nunc illa deorsum:
Nec mora nec requies, abeunt calumq; diesq;.

C Horrida

EVANGELIA

Horrida tempestas vires acquirit cundo.
 Talia dum fiunt, rerum ceu nescius harum,
 Puppe iacens ima somnum capiebat Iesus.
 Protinus accedunt trepidi, turbantq; quietem
 Discipuli Dominum tali sermone uocantes:
 Surge Deus seruaq; tuos, namq; ecce perimus
 Fluctibus in medijs tecum, nisi tute iuuabis.
 Euigilans Christus mox talibus increpat illos:
 Cur homines parue fidei tam dira timetis?
 An ignota adeo Diuina potentia uobis?
 Creditis & uestri sic me dimittere curam?
 Nec mora, consurgens uentisq; mariq; minatur.
 Continuò uenti ponunt, & seua quierunt
 Aequora, tempestasq; retro sublapsa recessit,
 Letaq; pacato rediere silentia ponto.
 Talia cernentes homines mirantur & aiunt:
 Ille quis est Vates, cui uentus & aequora parent?

IDEM EVANGELIVM ALIO TEMPORE
 paraphrastikòs elaboratum.

CVM noua doctrina iūgēs miracula Christus,
 Per medios fines Galilæe diuitis iret.
 Et populi densum concurreret agmen ad illum,
 Discendi studio præclaraq; facta uidendi,
 Nauiculam remis terræ conscendit adactam

ulteriori

DOMINICALIA.

Vltiore iubens populum consistere ripa.
 Illum discipuli per lignea transtra sequuntur.
 Vix medium stagni cursu properante tenebant:
 Cymba pari spacio terra distabat utraq;
 Cum subito insurgens permagnus in æquore motus
 Exoritur seuo fremitu spirantibus Euris,
 Instabilem qui imis uertebant sedibus undam:
 Iamq; super cymbam fluctus tolluntur aquarum,
 Et modò terribili naui sorbetur hiatu,
 Nunc urgente salo sublimis in aëre pendet,
 Hic Acheronta uidens, illic prope sydera tangens.
 Protinus ingentem pauidi cepere timorem
 Discipuli, uasto metuentes æquore mergi:
 Incerti trepidant medio in discrimine rerum:
 Quippe nec ad portum retro redisse licebat,
 Anchora nec fundo potuit se figere in imo,
 Tanta procellosi fremit inconstantia ponti.
 Omnia uoluuntur sursum pariterq; deorsum,
 Nec rabies uenti, maris aut insania cessat,
 Sed magis insurgunt spacio crescuntq; procellæ,
 Eripiunt calum nubes, lumenq; diei
 Obscurant nebulae, crebris micat ignibus æther:
 Deniq; presentem mimitantur singula mortem.
 Interea tanti ceu nescius ipse pericli

C 2 Puppe

EVANGELIA

Puppe quiescebat Dominus compostus in ima,
 Subdita cui molles præbebat culcitra somnos.
 Non tulit ulterius mens anxia Discipulorum
 Rectorem dormire suum crescente periclo.
 Namq; illi pariterq; sibi gens cæca timebant.
 Ergo quiescentem tali clamore petentes
 Turbarunt placidi tranquilla silentia somni:
 Aspice sub quanto uersamur Christe periclo,
 Quos cælum uentiq; premunt agitantq; procellæ,
 Nec sine te nobis superest spes ulla salutis.
 Surge igitur, nostroq; pius succurre labori:
 Te moueant tanti communia damna pericli:
 Longius auxilium nec tali tempore differ,
 Nosq; tuos serua tecum uenerande Magister:
 Ni facis, extrema iam morte peribimus omnes.
 Talibus orabant afflicto corde uocantes.
 Sustulit ille caput, somnumq; absterisit ocellis:
 Tum circumspiciens irato lumine pontum
 Talibus increpuit dubitantia pectora dictis:
 O homines parue fidei, mentisq; pusille,
 Quid me solliciti tantum præsentē timetis?
 An ignota manet uobis Diuina potestas?
 Aut sobolem summi non me liquet esse parentis?
 An ne perire Deum pelago sic posse putatis?

Desertorū

DOMINICALIA.

Desertosq; suos dubijs dimittere rebus?
Nec prius auxilium tulimus maiore periclo?
Immutate animos, uanum remouete timorem,
Quodq; mihi imperium celi terraq; marisq;
Si dubitatis adhuc, facto cognoscite in isto.
Dixit: & exurgens dat iussa furentibus Austris,
Sedariq; iubet fluctus & murmura ponti:
Nec minus amouit nubes, celumq; serenans,
Et solem terris, & pacem reddidit undis:
Ortaq; post tenebras lux est, post nubila Phœbus,
Apparent liquido tranquilla silentia ponto,
Nauis & in portum cursu felice reducta est.
Talia conspiciens fūsum per littora uulgus
Miratur factum Domini, uocemq; potentem.
Cui mare, cui celum parent, uentiq; ministrant.
Omneis inter se tali sermone fremebant:
Qualis hic est, quantaq; Deus uirtute putandus?
Aequora cui & uenti tanto famulantur honore,
Omnia ceu rerum Dominoq; Elementa ministrāt.

DOMINICA V. POST EPIPHANIAS

EVANGELIUM MATTHÆI XIII.

ARGUMENTVM.

Praua bonum semen zizania nascitur inter,
In medium tandem coniicienda rogam.

C 3 Tractabat